

har lagt Mærke til Bestemmelsen i § 1. Der staar kun: „ulovligt Fiskeri af Fremmede“. Man maa der troste sig til, at Tilfældet ikke vil fremkomme; thi man vilde da være udfat for ikke at kunne straffe en her bosat Mand, selv om han fisker, naar han ikke har haft 5 Aars Ophold. Men, som den ærede Minister siger, der kan vel ikke ske stor Skade ved disse Bestemmelser, og saa er det vel vigtigere at faae en Fiskerilov igjennem. Den Resignation, som den ærede Minister har viist, skal jeg med Fornøielse følge og vedtage Lovforslaget med de Mangler, som maatte foreligge.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Seg skal sige til det ærede Medlem, at det glæder mig, at han har havt bedre Veilighed til at fordybe sig i Alterne end jeg, og da jeg selv er Medlem af Landsstinget, er det mig en Tilfredsstillelse, at det ikke er herfra, at denne Bestemmelse, som i og for sig er inforrekt, stammer. Den stammer altsaa andet Steds fra, men jeg har Ret i, at jeg har arvet den. Saa er det gaaet saaledes til, at jeg ikke har set mig tilstrækkeligt for ved denne Lov — man arver jo saa mange tvivlsomme Ting, navnlig naar det gjælder tidligere Lovforslag. Jeg har ikke set skarpt efter denne Lov, det skal jeg gjøre mig Flid for i Fremtiden, men om jeg vil kunne opnaa det under lignende Forhold, er vanskeligt at sige.

Stuel: Jeg skal ikke opholde det høie Things Tid længe, saa meget mere som jeg mangler alle Forudsætninger for i det Hele at kunne optræde som Sagkyndig paa dette Omraade. Men jeg vil dog gjøre en Bemærkning om en af Lovforslagets Paragrafer, der angaar et Forhold, som jeg tror at have nogen Kjendskab til. Det er § 20, som omhandler Fiskeriet i Limfjorden. Det er navnlig det sidste Stykke, hvori der staar, at der ikke maa sættes Fiskeredstaber nærmere Naers og Bækkes Udløb i Fjorde end 100 Favne. Denne Paragraf slutter sig ganske vist, om end ikke ordlydende, til en lignende Paragraf i en tidligere Lov af 22de Marts 1867, men jeg tror, at Forholdene have forandret sig, og ligesom man ændrer Lovene, eftersom Forholdene forandre sig paa andre Omraader, saaledes kunde der ogsaa være Grund til at ændre dem her. Jeg har netop ønsket Ordet for at udtale, at jeg kjender et Sted, hvor Paragrafen, saafremt den bliver staaende uforandret i Loven, absolut vil afstedkomme Skade for Fiskeriet efter en stor Maalestok. Dette er nemlig den bekendte temmelig store og fiskerige

Ry Na. Den har i tidligere Tid havt sit Udløb i den saatalde „Beile“, en flad Fjord, som den meste Tid af Aaret kan være fuldstændig tør. For en Del Aar siden blev der oprettet et større Aktieselskab, som lod grave en Kanal af samme Bredde som Naen for at kunne føre Skibe fra den dybe Limfjord ind i Ry Na, paa en Strækning af saadan Noget som 3.000 Alen. Naar nu i den meste Tid af Aaret Beilen er tør, er der kun Vand i Kanalen, som har samme Bredde som Ry Na. Skulle nu Fiskerne have Tilladelse til at sætte deres Garn tværs over Kanalen kun i en Afstand af 100 Favne fra Naens Udløb, kunne de akkurat ligesaa godt sætte dem tværs over Naen længere oppe. Det vil ikke skade Fiskeriet mere, om de sættes oppe i selve Naen end ude i Kanalen. Jeg kunde meget ønske, at de ærede Herrer, som mulig have tænkt paa til 2den Behandling at stille Endringsforslag til dette Forslag, ogsaa vilde tage disse mine Bemærkninger under Overveielse og mulig ændre Paragrafen derhen, at der til „Naers“ blev føiet saadan Noget som „kunstige Vandveies eller Kanalers“. Det vilde forandre Forholdene overordentlig meget, og jeg tror til stor Gunst netop for det Tilfælde, jeg har tilladt mig at nævne.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Formanden: Da der ikke er fremkommet Begjæring om Udvalgs Medsættelse, gaar Sagen umiddelbart til 2den Behandling. — Det er jo klart, at Thinget ønsker Sagen virkelig fremmet, virkelig gennemført nu, og jeg vil derfor anser det som min Pligt at sætte den paa Dagsordenen allerede paa Mandag. Det er rigtignok tidligere, end Forretningsordenen tilsteder, men det sker under Forudsætning af, at Thinget samtykker deri. Skal den imidlertid kunne foretages, maa ærede Medlemmer, som ville stille Endringsforslag, skynde sig dermed. Jeg veed, at den høitærede Indenrigsminister Intet har imod, at 2den Behandling tages saa hurtig, men tværtimod ønsker, at Sagen kommer til 2den Behandling paa Mandag. Ærede Medlemmer maa være opmærksomme herpaa og benytte den korte Tid.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen.